

حذف سه دهک پردرآمد از یارانه بگیران

یارانه سه دهک پردرآمد تا پایان سال حذف می‌شود. به گزارش مهر، احدرستمی، معاون رفاه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اعلام کرد بر اساس تکلیف قانون بودجه سال جاری، این وزارتخانه موظف است تا یارانه سه دهک پردرآمد جامعه (دهک‌های هشتم، نهم و دهم) را حذف و منابع حاصل از آن را صرف پرداخت کالابرج و حمایت از دهک‌های پایین‌تر کند. رستمی گفت: از ابتدای امسال تاکنون، یارانه حدود ۸ میلیون نفر از افراد پردرآمد حذف شده است و هر ماه نیز بین یک تا سه میلیون نفر دیگر از فهرست دریافت کنندگان یارانه کنار گذاشته می‌شوند. وی افزود: طبق برنامه‌ریزی انجام‌شده، این فرآیند تا پایان سال ادامه خواهد داشت و پیش‌بینی می‌شود در مجموع یارانه ۱۸ میلیون نفر از سه دهک بالای درآمدی حذف شود.

هزار مگاوات خورشید روی پشت‌بام‌ها

۱۰۰۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی در طرح بام نیرو اجرایی می‌شود. به گزارش باشگاه خبرنگاران، محسن طرطلب، معاون وزیر نیرو گفت: بر اساس مجوزی که از شورای اقتصاد دریافت کردیم به ما اجازه داده شد هزار مگاوات نیروگاهی خورشیدی را در بحث بام نیرو روی پشت‌بام‌های مردم، ادارات و همچنین چاه‌های کشاورزی اجرا کنیم. طرطلب توضیح داد: این طرح به گونه‌ای طراحی شده است که ۳۰ درصد هزینه‌ها از سوی مردم تأمین می‌شود و بقیه مبلغ به صورت قسطی پرداخت خواهد شد. به طور کلی، هزینه نصب تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی برای ظرفیت پنج کیلوواتی از حدود ۲۰۰ میلیون تومان شروع می‌شود و بسته به نیاز مشترک، ممکن است تا ۳۵۰ تا ۴۰۰ میلیون تومان افزایش یابد؛ اگر مشترکان تمایل داشته باشند که همراه بانیروگاه خورشیدی، ظرفیت بالاتری را نیز نصب کنند.

آغاز ششمین خشکسالی تهران

ششمین خشکسالی متوالی تهران آغاز شد. به گزارش مهر، محسن اردکانی، مدیرعامل آب‌ای تهران با اشاره به تداوم خشکسالی در کشور، اظهار داشت: سال آبی گذشته، پنجمین خشکسالی پیاپی را پشت سر گذاشتیم و با توجه به کم‌بارشی‌ها از ابتدای پاییز تاکنون، وارد ششمین خشکسالی متوالی شده‌ایم. به گفته وی، در ۲۰ روز ابتدایی پاییز سال گذشته حدود ۱۶ میلی‌متر و در دوره مشابه درازمدت ۱۱۰ میلی‌متر بارش در تهران ثبت شده بود که با توجه به این آمار، تاکنون از نظر میزان بارندگی در مقایسه با میانگین بلندمدت و همچنین نسبت به سال گذشته، ۱۰۰ درصد عقب هستیم و عملاً ششمین سال خشکسالی آغاز شده است. مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان تهران در ادامه با اشاره به منابع تأمین آب گفت: آب از دو منبع سطحی و زیرزمینی تأمین می‌شود که منابع سطحی به طور مستقیم با میزان بارش‌ها در ارتباط هستند و پس از جمع‌آوری در پشت‌سدها، انتقال و تصفیه، وارد شبکه توزیع می‌شوند و منبع دیگر، آب‌های زیرزمینی است که این منابع برای سال‌های آینده نیز اهمیت حیاتی دارند ضمن آنکه حفر چاه و برداشت بی‌رویه از منابع زیرزمینی اقدام پهنه‌ای نیست.

صحرا برای گازی

کتاب دیدبان ناگالیوادر باره چگونگی توسعه اقتصادی و دیپلماتیک قطر با کمک منابع هیدروکربنی

تکس: The New York Times

عربی در کشورهای شورای همکاری خلیج فارس باعث گسترش نفوذ سیاسی قطر در خاور میانه شد. خلا قدرت ظهور یافته در خاور میانه به دلیل کاهش نقش رهبران سنتی (عراق، مصر و سوریه) و ارتقای فرصت‌های رهبری برای کشورهای شورای همکاری خلیج فارس است. کشورهای شورای همکاری خلیج فارس به‌ویژه عربستان سعودی، امارات متحده عربی و قطر، از سال ۲۰۱۱ تاکنون مسلط‌ترین کشورهای خاور میانه بوده‌اند و قطر را در میان وزنه‌های سنگین سیاسی منطقه قرار می‌دهند به عبارت دیگر قطر فراتر از زمینه و ادراک تثبیت‌شده از تئوری کشورهای کوچک پدیدار شد.

این کشور تلاش کرده خود را از دیگران جدا کند و از آن زمان تاکنون به یک بازیگر تأثیرگذار در عرصه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل شده است. اگرچه درآمد حاصل از ذخایر زیرزمینی کمک قابل‌توجهی به قطر کرده است، اما نکته این است که این کشور به‌جای صرف هزینه‌های هنگفت نظامی، توجه خود را به حوزه‌های دیگر معطوف کرده است. به عبارت دیگر، قطر برای گسترش دایره قدرت خود به‌جای تمرکز بر امور نظامی، در سایر حوزه‌ها سرمایه‌گذاری‌های کلان کرده است. یکی از این حوزه‌ها «شهر آموزش» است که میزبان پردیس‌هایی برای دانشگاه‌های جورج‌تاون، نورث‌وسترن و دیگر دانشگاه‌های برتر آمریکایی است. از دیگر اقدامات، افتتاح یکی از بزرگ‌ترین مجموعه‌های هنر مدرن عرب در جهان بوده است.

قطر در اقدامات میانجی‌گرانه منطقه‌ای نیز فعال بوده است؛ همچون میانجیگری در پرونده فلسطین و اسرائیل، پرونده هسته‌ای ایران و سایر فعالیت‌های مشابه. شادی حمید، تحلیلگر مؤسسه بروکینگز، معتقد است: «قطر می‌کوشد مسیری میانه در پیش گیرد؛ در حالی که میزبان یکی از بزرگ‌ترین پایگاه‌های نظامی آمریکا در جهان است، اما با ایران نیز پیوندهای نزدیکی دارد. قطر میانجی صلح در لبنان بوده و همچنین میان فلسطینی‌ها، یمنی‌ها و سودانی‌ها با درجات مختلف و در برهه‌های زمانی متفاوت میانجی‌گری کرده است.» قطر سخت در تلاش است تا به‌رغم کوچکی، به الگویی برای کشورهای خاور میانه تبدیل شود.

دو نوع استراتژی وجود دارد که اغلب توسط کشورهای کوچک به‌عنوان راهی برای کسب حمایت بیشتر در عرصه بین‌المللی به کار گرفته می‌شود: «دیپلماسی عمومی» و «برندسازی». یک دیپلماسی عمومی قوی می‌تواند برند کشور را به جهان معرفی کند. در مورد کشوری کوچک مانند قطر، دیپلماسی عمومی با کانال‌های خود و برندسازی با عناصر خود از ابزارهای استراتژیک برای دستیابی به حضور مؤثر در عرصه بین‌المللی و ایجاد یک سیستم دفاعی به‌شمار می‌آیند.

مدلی که قطر در سطح دیپلماسی عمومی از طریق فعالیت نرم در جامعه جهانی ارائه می‌دهد، اتخاذ نقش میانجی در درگیری‌های منطقه‌ای و سپس بهره‌برداری از مزایای این نقش و تبدیل آن به دستاوردهای دیپلماتیک است؛ امری که نقش آن را در منطقه‌ای

می‌دهد. در فصل پنجم، حمایت قطر از بازیگران رسانه‌ای غیردولتی مانند الجزیره، عربی پست(هاف پست عربی) تلویزیون العربی، عربی جدید (العربی الجديد)، عربی ۲۱، میدل ایست‌آی و تلویزیون لیبی الاحرار را تحلیل می‌کند که همگی به قطر کمک کردند تا از طریق شبکه‌های فراملی خود اهرم سیاسی به دست آورد. همچنین در فصل ششم، نحوه تعامل قطر با نهادهای ورزشی مانند فیفا، افسی بارسونا، پاری‌سن‌ژرمن، آس‌رم و افسی بایرن مونیخ را نشان می‌دهند.

در بخش سوم و در فصل هفتم، قدرت عاریه‌ای را توضیح و نتیجه‌گیری‌های مفهومی را در مورد آن ارائه می‌دهد. این نتیجه‌گیری درس‌هایی را که ممکن است از اعمال قدرت عاریه‌ای قطر آموخته شود را مورد بحث قرار می‌دهد و استدلال می‌کند که قطر به اعمال قدرت عاریه‌ای در آینده ادامه خواهد داد. این فصل سایر بازیگران غیردولتی را که قطر با آنها برای اعمال قدرت عاریه‌ای از طریق گفت‌وگوی مختصر با «اندیشکده رویال یونیوتد سرویس» در تعامل هستند را بررسی می‌کند. این نتیجه‌گیری به بررسی حمایت بازیگران غیردولتی تثبیت‌شده سایر کشورها در اعمال قدرت عاریه‌ای (مطالعات موردی بحرین، ایران، عربستان سعودی و روسیه است) می‌پردازد.

چرا قطر؟

در این کتاب، قدرت قطر را که بین ۲۷ ژوئن ۱۹۹۵ و ۵ ژانویه ۲۰۲۱ به کار گرفته شده است، بررسی می‌کند. با وجود جاه‌طلبی‌های رهبری قطر، این کشور تنها در زمان سلطنت شیخ حمد که در ۲۷ ژوئن ۱۹۹۵ آغاز شد واقعاً به صحنه جهانی آمد. با این حال برای چنین سیاست‌هایی که تحت رهبری شیخ تمیم نیز توسعه یافت، قطر هزینه‌های خاصی را پرداخت کرد، از جمله شدیدترین آنها خصومت سه‌ونیم‌ساله بین قطر و گروه چهار یعنی کشورهای همسایه (عربستان سعودی، امارات، بحرین و مصر) است که تا ۵ ژانویه ۲۰۲۱ ادامه داشت.

این کتاب استدلال می‌کند که قطر یک مطالعه موردی جدی در نمایش قدرت عاریه‌ای است به‌ویژه به این دلیل که به درک قدرت قطر فراتر از لنز هر نوع قدرت موجود (و به‌ویژه قدرت نرم که اغلب در رابطه با قطر استفاده شده است) و نظریه دولت کوچک می‌پردازد. قطر به‌طور سنتی یک بازیگر سیاسی ضعیف بوده و اغلب به دلیل ظرفیت محدود قدرتش سرزمین کوچک تعداد جمعیت و ظرفیت نظامی در سایه همسایگان خود قرار داشته است؛ با این حال توانسته به یک بازیگر منطقه‌ای تبدیل شود. نفوذ سیاسی قطر به تدریج در حال افزایش است و به‌ویژه در زمینه رویدادهای تاریخی در خاور میانه، به ویژه از بهار عربی به بعد، افزایش یافته است. علاوه بر این معماری منطقه‌ای یعنی تغییر موازنه قدرت ژئوپلیتیکی در خاور میانه و منطقه شمال آفریقا، تغییر سیاست خارجی آمریکا به سمت آسیا و ترس از تأثیر داخلی قیام

کتاب انرژی

علی ایوبی

گزارشگر هم‌میهن

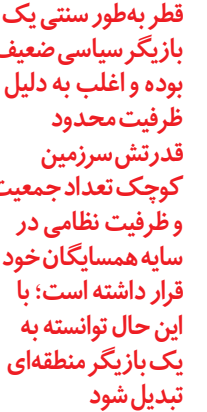
به تازگی کتاب «صحرای گازی» منتشر شده که به موضوع توسعه قطر پرداخته است. نویسنده این کتاب، دیانا گالیوا محقق کالج سنت آنتونی، دانشگاه آکسفورد است که تلاش کرده براساس نظریه «قدرت عاریه‌ای»، توسعه قطر را مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. محمدحسین باقی مترجم این کتاب در مقدمه آن آورده است که «صحرای گازی» شرح می‌دهد که چگونه «قدرت نرم» در خدمت «قدرت عاریه‌ای» قرار گرفت و چگونه ثروت و منابع هیدروکربنی قطر به آنها کمک کرد تا فضایی برای مانورهای اقتصادی و دیپلماتیک فراهم کنند و ثروت قطر سکویی برای نقش‌آفرینی بیشتر آنها ایجاد کرد.

این کتاب پارامترهای رشد سیاسی قطر را با بسط یک نظریه جایگزین قدرت یعنی «قدرت عاریه‌ای» توضیح می‌دهد و خوانندگان اطلاعات بیشتری در مورد تعامل قطر با بازیگران غیردولتی (اسلام سیاسی، قبایل، رسانه‌ها، ورزش و دیگران) برای حفظ قدرت خود به دست می‌آورد که به این کشور اجازه می‌دهند نفوذ کاملاً تثبیت‌شده بازیگران غیردولتی را به دلیل ماهیت فراملی‌شان به عاریت بگیرد. در حقیقت مورد قطر نشان‌دهنده توانایی یک دولت برای ایجاد رابطه «حامی - پیرو» با بازیگران غیردولتی، غلبه بر محدودیت‌های تعیین‌شده بر اساس اندازه یا قدرت نظامی برای به دست آوردن نفوذ بین‌المللی است.

این کتاب در سه بخش و با هفت فصل نوشته شده است که در بخش اول ویژگی‌های اصلی «قدرت عاریه‌ای» را توضیح می‌دهد. در فصل دوم رویکردهای مختلف قدرت در نظریه روابط بین‌الملل را مورد بحث قرار می‌دهد که انواع مختلف قدرت و مواضع قطر را توضیح می‌دهد و جزئیات و ویژگی‌های اصلی و مبانی نظری قدرت عاریه‌ای را معرفی می‌کند.

بخش دوم، یعنی فصل سوم تا ششم، به بررسی اعمال قدرت عاریه‌ای از سوی قطر می‌پردازد و نمونه‌هایی از حمایت بازیگران غیردولتی برای نمایش قدرت را ارائه می‌دهد. هر فصل از ساختار مشابهی پیروی می‌کند تا به وضوح اندازه‌گیری قدرت عاریه‌ای را از طریق نشان دادن گستره دامنه، وزن و هزینه نشان دهند. فصل سوم به بررسی حمایت قطر از بازیگران غیردولتی اسلام سیاسی در اعمال قدرت عاریه‌ای می‌پردازد. این فصل روابط قطر با اخوان المسلمین، گروه مبارز اسلامی لیبی، النهضه، طالبان، حماس، حزب‌الله لبنان، جدایی طلبان چین و جنبش حوثی را بررسی می‌کند.

در فصل چهارم، تعاملات قطر با قبایل برجسته را از طریق نمایندگان قبایلی که در مرزهای کشورهای مدرن، به‌ویژه کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و کشورهای دورتر از جمله سوریه و عراق قرار دارند، توضیح

قطر به‌طور سنتی یک بازیگر سیاسی ضعیف بوده و اغلب به دلیل ظرفیت محدود قدرتش سرزمین کوچک تعداد جمعیت و ظرفیت نظامی در سایه همسایگان خود قرار داشته است؛ با این حال توانسته به یک بازیگر منطقه‌ای تبدیل شود